

[Aksel Larsen.]

tage. Vi har kun Hensyn at tage til det, vi anser for rigtigt. Hvis vi finder noget angribeligt, angriber vi det uden Hensyn til, om Rigsdagsmænd er impliceret i Forholdet. Det er vor Opfattelse. Og vi kan underlægge det med Beviser. Og vi kan ogsaa underlægge det med Beviser i dette Tilfælde, at der hersker en Urenlighed i det offentlige Liv her i Danmark, som gør Folkestyret til en Karikatur. Og det faar man finde sig i, at vi drager frem, naar der er Tid og Lejlighed til det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Jeg ved mig fri for at være Medlem af nogen Fagforening, saaledes som det blev omtalt. Men jeg ved ogsaa, at man har Lov at sige til et Medlem af Tinget som til andre, at hvis man skal regne med deres Ord, naar de udslynger de skarpeste Paastande, maa de søge at underlægge dem med Beviser, og det er ikke sket.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: Jeg vil heller ikke have Skyld for at være Medlem af en Fagforening, der vil holde Haanden over Forhold som dem, det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen hævder skal være gældende for det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen. Men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen udslynger den Paastand, bør han bevise det. Vi maa have Beviserne frem.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Alsing Andersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Alsing Andersen: Jeg kender jo tilstrækkeligt til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen til at vide, at der ikke er nogen særlig Nytte at hente ved at indlade sig i Debat med ham om de Spørgsmaal, han her har rejst. Derfor havde jeg foretrukket at tie. Men efter de Insinuationer, som det ærede Medlem nu har fremsat over for en af mine Partifæller, venter jeg at se de Beviser, som han viftede med. Ellers er han en Person, som for at klare sig ud af en politisk Debat bagvasker sine politiske Modstandere.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Larsen: Det er letkøbt at forlange Beviser af mig paa et Tidspunkt, hvor jeg ikke kan faa Ordet for en Tale. Bortset fra det foretrækker jeg Diskussionen ført med det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen, og Sagen skal nok komme frem i hele sin Bredde, man kan være ganske rolig. Til dem, der ellers raaber om Beviser, vil jeg henstille at læse min Tale ved Forelæggelsen af Lovforslaget om Forbud mod Bengnaveri. Den giver allerede en Fylde af Materiale til Belysning af, hvordan Forholdene er i det offentlige Lov. Men naturligvis drager den ikke alle de Eksempler frem, som kunde drages frem, hvor det viser sig, at den ene eller den anden Politiker staar under Indflydelse af kapitalistiske Kredse ved sin personlige Binding til dem, hvilket naturligvis gør, at Folkestyret bliver en Karikatur, fordi en saadan Politiker ikke herinde repræsenterer dem, der har valgt ham, men repræsenterer dem, han har Interesse af at staa i Forbindelse med.

Thomsen: Det er glædeligt, sagde den højtærede Statsminister i sin Tale, henvendt til mig, at ogsaa vi, der nu danner Det frie Folkeparti, omsider er blevet klar over, at det er Fordelingen, det er galt med. En saadan Udtalelse tyder virkelig ikke paa, at Statsministeren er særlig opmærksom paa det, der bliver sagt her i Tinget. Hvis den højtærede Statsminister vil have Ulejlighed med at se paa min første Tale her i dette Ting — den findes Sp. 1186 i Forhandlingerne for 1932—33 —, vil han give mig Ret i, at jeg allerede en halv Snes Dage efter min Indtræden, og atter og atter bestandig siden, har hævdet, at Fordelingen af Byrder og Goder er saa urimelig, som tænkes kan. Jeg har ogsaa gjort opmærksom paa, at navnlig Landbruget og de ledige Arbejdere uden egen Skyld er blevet ramt allerhaardst.

Den højtærede Statsminister spurgte mig, om jeg var sikker paa, at vi gennem valutariske Foranstaltninger ved et Greb ned i andres Lommer kunde opnaa en mere retfærdig Fordeling. En Ting er i alt Fald givet, og det er, at Kronens Pariføring i 1925, der var et dybt Greb i Landbrugets Lommer, skabte et Misforhold, som har bestaaet siden, og som ret omgaaende affødte den store Arbejdsløshed, som direkte har medført, at Landbruget har maattet afskedige Tusinder og atter Tusinder af